

Fra den Side kan man altsaa ikke vente meget af en saadan Lovbestemmelse, men derimod kunde man nok vente noget fra Sogneraadets Side, hvis det havde Myndighed til at tage Bestemmelse angaaende Skolebørns Bespisning. Det er netop det, Sogneraadene ikke have efter den højtærede Ministers Forslag. I den omtalte Landkommune sidder der et frisindet Sogneraad, som bestaar af Venstremænd og enkelte Socialister — jeg haaber nu, der bliver flere af den sidste Slags med Tiden — og det er troligt, at disse Mennesker, som have hele Sognets Tary for Øje, nok ville, naar de se, hvilken Trang der er, foranstalte en Skolebespisning; men det forekommer mig, at den højtærede Ministers Forslag netop vil blive en Hemsko for en saadan Foranstaltnings Gennemførelse i et saadant Landsogn. Jeg vil derfor anmode det høje Ting om, at dette Lovforslag, som er stillet af Kultusministeren og naturligvis stillet i den bedste Hensigt, men som efter min Mening har meget store Mangler, maa blive taget op til Behandling i et Udvalg, og at man der navnlig vil søge at bringe det i nogen Overensstemmelse med det Forslag, som Venstre for nogen Tid siden indbragte her i Tinget og fik vedtaget.

Formanden: Jeg minder om, at det ifølge Forretningsordenen kun er Paragrafferne og de dertil hørende Ændringsforslag, der kunne forhandles ved anden Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Stiller det ærede Medlem Forslag om Nedsættelsen af Udvalg? Hvis dette er Tilfældet, ønsker jeg ikke at udtale mig. Det bliver en Sag, hvorom Tinget selv maa tage Bestemmelse.

Formanden: Forslag om Nedsættelse af Udvalg vil blive drøftet, efter at Behandlingen er tilendebragt, og et saadant Forslag stillet. (Afbrydelse af forskellige Medlemmer). Nej, det er ingen Ståndsning af 2den Behandling, der har været Tale om at foreslaa, men Sagens Henvisning til Udvalg mellem anden og tredie Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Hvad selve Sagen angaar, hvorom det ærede Medlem talte, holder jeg vedblivende paa, at dette Forslag i Virkeligheden vil fremme den, idet det vil borttage de Hindringer, der nu ligge i Vejen for dens Gennemførelse. Det ærede Medlem mente, at i Tilfælde af, at Lovforslaget gik igennem, vilde Sogneraadene ikke kunne foranstalte en Skolebespisning. Det er ikke Tilfældet. Tvertimod, dette Lovforslag anviser at benytte Frivillighedens Vej i fuld Udstrækning. Vil et Sogneraad have kvindelig Husgering indført i Skolen, kan det søge om det hos Kultusministeriet — Kultusministeriet har aldrig nægtet og vil ikke nægte en Skoleplans Ændring i saa Henseende — og naar dette er sket, kan det gennem den kvindelige Husgering, som saaledes er indført i Skoleplanen, bespise de fattige Børn. I hvor stor Udstrækning, bliver de vedkommende Skoleautoriteters og Sogneraadets Sag, og de kunne gøre det, uden at en saadan Bespisning bliver regnet for Fattighjælp.

Saa siger det ærede Medlem, at det er at sætte Skel mellem Børnene. Nej, deres Forsørgere er der Skel imellem i formuelig Henseende, det er vist nok, men dette Skel har denne Lovgivning ikke sat. For Resten have vi noget saadant i Forvejen i Skolelovens Bestemmelse om, at Sognekommunerne skulle udlevere Læremidler til fattige Børn. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side af Sagen er den, at Sogneraadene kunne yde Bidrag til Skolebespisning i den Udstrækning, der her er nævnt, uden at spørge Amtsraadet, og de kunne yde endnu mere, end Foreningerne have ydet, naar Amtsraadet dertil giver sit Samtykke. Her er Hindringen taget bort. De vrangvillige kunne ikke sige: Vi ville ikke yde til Skolebespisning, thi det er imod Loven. De vrangvillige kunne ikke skyde sig ind under Loven, og her er i Virkeligheden gjort et Forsøg paa at faa Lovgivningen til at stemme med Livets Krav, som de ere i dette Øjeblik trindt omkring i Landet. Det er Sagen.

Det ærede Medlem mente, at Lovforslaget burde henvises til et Udvalg. Derom